

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 79/2018-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. februára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], zastúpenej advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, advokátska kancelária, L. Novomeského 25, Pezinok, vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Cb 311/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. februára 2016 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Cb 311/2008. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 1. februára 2016.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka je od 22. decembra 2008 žalobkyňou v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 24 Cb 311/2008. Ide o náhradu škody v sume 7 900,15 € s prísl.

Nahliadnutím do spisu okresného súdu 8. januára 2016 sťažovateľka zistila, že okresný súd ústavne nekonformne a v dôsledku krajne formalistického a tendenčného konania vymykajúceho sa požiadavke na spravodlivosť súdneho konania a právu na prístup k súdu a na súdnu ochranu nezabezpečil osobnú prítomnosť konateľ'a na pojednávaní konanom 19. novembra 2014 (v čase pobytu jediného konateľ'a sťažovateľky vo väzbe), hoci z informačného systému súdov bolo zrejmé a nesporné, že sa konateľ nachádza vo väzbe. Tým sa podľa sťažovateľky znemožnila plnohodnotná realizácia jej procesných práv ako strany konania. Okresný súd fingoval splnenie zákonných podmienok k zabezpečeniu účasti sťažovateľky a konateľ'a na pojednávaní, keď konštatoval, že sa „*bez ospravedlnenia nedostavil žalobca, ktorý má doručenie predvolania adresované na adresu jej sídla zapísanú v obchodnom registri vykázané v zmysle §-u 48 ods. 2 OSP a na adresu konateľ'a žalobcu uložením na pošte na adrese oznámenej žalovaným ako adresa na doručovanie*“.

Sťažovateľka ďalej namieta, že okresný súd nielen konal a rozhodol rozsudkom v jej neprítomnosti, ale dopustil sa aj ďalšieho závažného procesnoprávneho pochybenia tým, že sťažovateľke ani ku dňu podania ústavnej sťažnosti nedoručil účinne do vlastných rúk rozsudok č. k. 24 Cb 311/2008-259 z 19. novembra 2014. To má za následok, že sťažovateľka vinou okresného súdu nemá faktickú vedomosť o existencii rozsudku, pretože jej nebol účinne doručený, teda je jej bránené podať odvolanie, a to aj tým, že okresnému súdu sa zásielky z adresy „[REDACTED], [REDACTED]“, od 27. júna 2014 vracali späť ako nedoručené, čo zakladalo povinnosť vykonať šetrenie s cieľom ustálenia pobytu konateľ'a, k čomu však nedošlo.

Napriek uvedenému zodpovedná osoba okresného súdu neprípustne vydala pokyn na vyznačenie právoplatnosti rozsudku 6. januára 2015, ako aj jeho vykonateľnosti 9. januára 2015 a došlo k uloženiu spisu do archívu.

Sťažovateľka považuje za nesporné, že postupom okresného súdu jej bola odňatá možnosť riadne konať pred súdom, navyše napadnutý arbitrárne odôvodnený rozsudok je nepresvedčivý, nie je racionálne odôvodnený a je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. Dosiaľ nebol účinne sťažovateľke doručený, čo jej bráni vo veci riadne konať a podať odvolanie.

Stav právnej neistoty sťažovateľky týkajúci sa výsledku konania trvá neprimerane a extrémne dlho, a to viac ako 7 rokov a 2 mesiace, teda podľa presvedčenia sťažovateľky dochádza aj k zbytočným prieťahom v konaní. Sťažovateľka podala 20. januára 2016 sťažnosť na prieťahy v konaní predsedovi okresného súdu.

2.1 Sťažovateľka požaduje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] s.r.o. na súdnu ochranu a právo na prístup k súdu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, právo rovnosti účastníkov konania zaručené podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy SR, právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod č.k. 24Cb/311/2008 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava II sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod č.k. 24Cb/311/2008 konal bez zbytočných prieťahov, sťažovateľke doručil rozsudok zo dňa 19.11.2014.

3. Obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] s.r.o. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 2.000,- Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti nález.

Obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] s.r.o. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 7.200,- Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti nález.

4. Obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] s.r.o. priznáva úhradu trov konania v sume 303,04 Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný zaplatiť na účet jej právnej zástupkyne – advokátky JUDr. Emilie Korčekovej do 2 mesiacov od právoplatnosti nález.“

II.

3. Z prvej strany rozsudku okresného súdu č. k. 24 Cb 311/2008-259 (ktorú sťažovateľka ústavnému súdu predložila) vyplýva, že ním bola žaloba sťažovateľky o zaplatenie istiny v sume 7 900,15 € s prísl. zamietnutá a žalobkyňa bola zaviazaná zaplatiť náhradu trov konania v sume 3 494,08 €. Podľa doložky právoplatnosti rozsudok nadobudol právoplatnosť 6. januára 2015 a vykonateľným sa stal 9. januára 2015.

III.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

6. Na rozhodnutie o sťažnosti nie je daná právomoc ústavného súdu.

6.1 Ako to z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, keď o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

Sťažovateľka tvrdí, že jej právne účinným spôsobom nebol rozsudok okresného súdu doručený, v dôsledku čoho vyznačenie jeho právoplatnosti na základe fikcie doručenia neobstojí. Zároveň je zo sťažnosti zrejmé, že sťažovateľka do spisu nahliadla a rozsudok okresného súdu má k dispozícii v kópii (prvú stranu tohto rozsudku aj predložila ústavnému súdu).

Za uvedeného stavu treba vychádzať z toho, že sťažovateľka môže proti rozsudku okresného súdu podať odvolanie, ktoré bude (za predpokladu, že právny názor sťažovateľky o neúčinnom doručení rozsudku sa posúdi ako správny) považované za včas podané, keďže v zmysle tvrdení sťažovateľky zákonná lehota na podanie odvolania (ktorá podľa nej ešte ani nezačala plynúť) nemohla ešte dosiaľ skončiť.

Inými slovami, sťažovateľka sa môže ochrany označených práv domáhať podaním odvolania, o ktorom rozhodne odvolací súd. Tým je zároveň vylúčená v tomto štádiu konania právomoc ústavného súdu. Je potrebné tiež poznamenať, že ak by odvolací súd považoval odvolanie za oneskorene podané, bude proti jeho rozhodnutiu prípustné dovolanie v zmysle § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku.

6.2 Predčasná je aj námietka zbytočných prierahov v konaní, ktoré mali byť podľa sťažovateľky spôsobené nedoručením rozsudku okresného súdu. Posúdenie tejto otázky závisí od posúdenia hlavnej otázky, teda toho, či sa rozsudok okresného súdu stal alebo nestal právoplatným.

7. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. februára 2018